

Rafiq Hüseynli

ƏVƏZOLUNMAZ...

Könül yaddaşı kateqoriyasından olan bu anim yazısını Rafiq Hüseynlinin dəfn günü qələmə aldım... Dəyərli, üstəlik də hamının sevimlisi o insanla həmişəlik vidalaşmağın nə qədər üzücü olduğunu bir daha duyduğumuz, göz yaşlarımızı saxlaya bilmədiyimiz o gün...

“Pafosu sındıran adam... Onunla bir zamanda, bir məkanda yaşadığımızı görə özümüzü bəxti gətirən sanmağa imkan yaradanlardan biri... Rafiq Hüseynli populyar, tanınmış, görkəmli olmağın yükünü, bu taleyin gözəllik həzzini layiqincə çəkməyi bacaran, qismətini yaşayıb-yaradaraq çıxaran seçilmişlərdən idi.

Peşədən, ixtisasdan, sənətdən daha çox, həyat tarzi anlamına uyğun gələn televiziya ekranının adamı, siması olmaq və istisnasız şəkildə hər kəsin sevimlisi statusunu son günədək qoruyub-saxlamağı bacarmaq yalnız seçilmişlərə aid keyfiyyətdir. Rafiq Hüseynliyə Tanrı söz danışmış kəlmə eşitdirmək, diktor, aparıcı və müəllif olaraq hər üç mərhələdə mükəmməllik istedadı, bacarığı verməklə yanaşı, bu vergini paylaşmaq, müəllim, pedaqoq kimi də özünü təsdiqləmək xüsusiyyəti ata etmişdi. Həm də yalnız bilavasitə tələbələr ilə məşğul olaraq deyil, həyata, dünyaya, özünə münasibətinin nümunəsi ilə – Rafiq Hüseynli mavi ekranın bu üzdəki tamaşaçıları ilə dil tapa bildiyi kimi, Yaradanın ona verdiyi ömrün hər üzü ilə də dil tapmağın öhdəsindən gələn, düşmənləri yox, dostları sevindirən doğru-düzgün, əməlisəlah insanlardan idi. Biz həmişə dəyərlərin dəyişməsi prosesinə ikiəlli girişirik. Lakin fərqi nə varmır ki, dəyərlərin dəyişməyi mənaiviyyətin də dəyişməsinə qaçılmazdır. Mənaiviyyətin dəyişməsinin nə demək olması söz birləşməsinin özündə çox aydın ehtiva olunub. Başqa sözlə, həssaslıq məqamı burda daha diqqətlə

dünyulmalıdır, yaxud duyulan təqdirdə etinasız qalmamalıdır.

Rafiq Hüseynli ilə söhbətlərimizdən xatırladıqlarım: "...O vaxt ekrana, efirə çıxmaq, ictimaiyyətə söz demək sənəti çox məsuliyyətli idi... Mən bu sənətdəki pafosu sındırdım. Hələdedici şəkildə diktor və aparıcı kimi formalaşmağımda isə deyə bilmərəm ki, kiminsə mühüm rolu olub, kimisə ustadım hesab edirəm. Öz yolumu getmişəm. Sübut etmişəm ki, diktor kimi başlayan kəs aparıcı və müəllif verilişlərində də özünü nəinki sinaya, hətta uğur qazana bilər... Hansı mövzu ilə bağlı danışırımsa-danışım, çalışmışam ki, tamaşaçıya pafosdan azad, səmimi (səmimiyyət heç də bayağı, ədəb-ərkindən uzaq, məişət tonunu nəzərdə tutmur – S.B.) ruhda sözümlü deyim. İndi bu sahəyə gələnlər iki qrupa bölünüblər – bir qismi ənənələri qoruyub-saxlamağın tərəfdarıdır, digərləri isə bu yolu bəyənmir, yeni nəşə yaratmaq istəyirlər. Amma heç özləri də bilmirlər ki, nə ilə məşğuldurlar və hara gedirlər. Arxayınçılıq yaranıb. **Bu da ondan irəli gəlir ki, hələ də sovet psixologiyasının çürük – “heç kim əvəzolunmaz deyil” prinsipi yeridilməkdədir. Nəhayət, anlamaq vaxtı çoxdan çatıb ki, hər bir şəxs özlüyündə əvəzolunmazdır. Üstəlik, əgər bu şəxs işinin bilicisidirsə, haqqında “onu asanlıqla başqası ilə əvəz etmək olar” demək mümkündürmü?..”**

Ola bilər ki, işində-peşəsində belə qanactlarla addımlayan kəslər adi insan həyatlarını tamamilə fərqli yaşayırlar. Rafiq Hüseynlinin nümunəsində belə olmadı – tamlıq, bütövlük, özünə sadıqlıq, bir insan və bir peşəkar kimi Tanrının bəxş etdiyi keyfiyyət və nemətlərə xilaf çıxmaq, onlara qayğı ilə yanaşmaq örnəyi qoyub getdi... Sevimli və hörmətli əvəzsiz telesima və şəxsiyyətə “əlvida” demək məcburiyyətində qalan bizlərə Allahdan səbir, Rafiq müəllimə yerinin behişt olmağını diləyirik. ♦

Samira Behbudqızı